

1849-08-10

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Nysø

Modtagersted:
Vognserup

Omtalte personer:
N.L. Høyen
D.G. Monrad
J.F. Schouw

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 06

DOKUMENTINDHOLD

Georgia fortæller om den slidsomme tur til Nysø.

TRANSSKRIFTION

Mappe 3 nr. 6

Nysø den 10de August 1849

Du kan troe, min egen Ven! at jeg har døiet endeel Ondt, siden vi sidst saaes. Til Stege gik det ypperligt; men derfra og hjem led vi af Kulde, sove vilde vi ogsaa gjerne og gjorde der med kan jeg love, men liggende omtrent som [?] paa en Vogn, idetmindste med Hovederne. Ved Færgen maatte vi vente en god Stund for Folkene var ovre paa den anden Side, og vi maatte vente taalmodig til de kom af sig selv, for at give dem noget Tegn, det bruger de ikke. Der var ellers meget smukt, Maanen stod netop op og det var saa stille, det var yndigt! men saa kom det Værste, ja, hvor Veien fra Kallehave til Nysø var lang; jeg frøs kunde ingen hvile faa og formaaede dog næppe at holde Øinene oppe; de Andre dinglede det bedste de havde lært, og sad som Stene. Der var dog ogsaa meget smukt malerisk der var nemmelig tykke Taager hen over Jorden medens Maanen dog bestandig stod klar. Der var hele Tiden en lys Lue at see i Taagen; undertiden var den saa

●2●

stærkt oplyst, at det saa ud som Vand, og Trætoppene, der stod som mørke Pletter i den, lignede Stenene langs med Kysten. Klokken 1 naaede vi Nysø, at Sengen smagte behøver jeg vel næppe at sige. Fader har det ved det gamle, og jeg med; Høyen mente, at vi blev nok en dag længere derovre; men Fader tvivlede paa mig og sagde " aah! Det gjør G. ikke: Du kan troe jeg var glad, at vi var taget hjem. Men hvad jeg nu har fortalt er det Mindste af hvad jeg har udstaaet; igaar var vi en Tour ude at kjøre, kun nogle faa paa den store Holsteinervogn. Holger kjørte vi var ikke længer end i Hollænderskoven, men Veien var saa [?udjævn], saa selv H. sade "det gaaer aldrig godt."

Det gik godt, men et Under var det, og Du kan takke Gud, at Du har mig endnu heel og holden; for resten var jeg kun lidt bange, men morede mig meget over, at Du nu saa lidt tænkte paa, at Din G. svævede i saadan Fare. Du Troer vist at jeg er en [?], men Du kan troe, det var ingen Spøg, og vi var enige om at det var et mageløst Held.

Den 11te

Igaar aftes var vi igjen paa Tour ude, Høyen var med og vi sad i en Postvogn. I Aften kogte vi Kartoffler i [?Skørpingeskoven].

●3●

De smagte udmærket; men allevegne mangler der mig noget. Der er ellers kommet en fiin Englænder hertil imorges, som der bliver gjort frygteligt Væsen af, jeg er egentlig lidt arrig paa Tante, for Fader har måtte rømme sit Værelse – og flytte ind i mit, hvor han siger at det trækker paa ham, og jeg er kommet over i den anden Fløi; det kan jo være det samme med os Andre, men at Fader ikke skal have det saa godt som muligt, det kan jeg ikke finde mig i. Det er nu ovenikjøbet et ganske ungt Menneske; han har rigtignok Tjener med sig, men flou seer han ud.

I morgen reiser Sofie; hun bad mig hilse dig, og sige, at hun altid havde syntes godt om Dig, men nu var hun kommet til at holde end mere af Dig, og hun syntes at mærke at Du ogsaa holdt lidt af hende, derover var hun useelig glad. Du har gjort stormende Lykke paa Möens Touren. De er alle indtagede i Dig; hvert Øieblik komme det tilbage til det, at Sk. var saa mageløs elskværdig. Ja! det var Du rigtignok. Og veed Du hvad, det er ikke mig alene der synes Du seer deilig ud; Sofie kom hen til mig og sagde

●4●

"hvor Sk. var smuk, han var ordentlig dejlig." Waa! Vil Du saa troe mig en anden Gang?

Fra tante Gitte skal jeg hilse og sige at hun længes meget efter Dig. Jeg havde Brev fra Rikke, hun lader mig ogsaa hilse Dig, Holger og Titus i ligemaade; og desforuden alle de andre.

Du kan troe det lille Besøg har gjort mig ubeskriveligt godt; da vi skiltes i Kjøbenhavn var jeg virkelig lidt forknytt; da vi skiltes ud paa Møen ikke det bitterste. Naar jeg nu spadserer med Dig er det ikke længer i Engalleen men paa Klinten; saadan gaaer det i Verden, det ene Indtryk forjager bestandig det Andet; Nogle bliver staaende, Nogle er saa dybt grundede at ingen Magt i Verden formaar at udslette dem. Dejligt er det, naar Brev [?kommende] Minder præger sig i Sjælen, og virker paa os igennem hele Livet; dejligt er det naar [?Ungdommen] har glidt roligt paa uden Bitterhed, som efterlader Nag; ubeskriveligt dejligt naar man har oplevet en Skjærsommer, som vor. Skovgaard hvor vi dog er lykkelige. Af et Brev til Tante G. høre jeg at Monrad skal [?reise] om til Militæret hele September maaned, det er meget kjedeligt, men hvis Fruen alligevel vil see os synes jeg det er bedst at tage derhen.

Din Georgia

[illegible]

[illegible]